

2010 - THE YEAR WE MADE CONTACT

Ännu ett år är avklarat och tiden har sprungit fram till åtta år sedan *Hallowed* gav ut sitt första nummer. Det är dags att blicka tillbaka på det gångna året och vi på *Hallowed* gör det som vanligt på vårt egna lilla sätt. Här är mitt:

Text: Caj Källmalm
Foto: Pressens bilder

The Birthday Massacre, t.v.
Dark Tranquillity, t.h.

Rubriken syftar inte till filmen baserad på Artur C. Clarke's bok *2010 - andra odysseen* av Peter Hyams, vilken är uppföljare till *2001 - Ett rymdäventyr* av Stanley Kubrik, även den baserad på en bok med samma namn av Artur C. Clarke. Nej, rubriken syftar på att 2010 är året då *Hallowed* fick

kontakt. Det är året vi verkligen kan säga att *Hallowed* slog igenom.

2010 är det bästa år *Hallowed* gjort sedan vi startade för åtta år sedan. Detta år har vi tredubblat antalet läsare på sidan och nu surfar tusentals människor in på *Hallowed.se* för att läsa våra recensioner och artiklar. Vi har slagit igenom, antalet unika besök på en månad är större än Sweden Rock Magazines totala upplaga - bara det känns som en stor seger sett till hur vi kämpade i motvind

mot dem när vi startade. Nu under 2011 är målet att få alla besökare att bli läsare, behålla läsarna och utöka antalet som hittar till oss ytterligare.

Vem är jag?

Till att börja med vill jag dock förklara vem jag är. Jag är Caj Källmalm, mannen som startade *Hallowed* för 8 1/2 år sedan som ett

gymnasieprojekt. Det var tänkt att vara ett nummer och endast ett nummer av en musiktidning som jag ville ha. En tidning som uteslutande handlade om musik jag tyckte om och ville läsa om. Och det var det verkligen.

Första numret hade egentligen bara musik jag tyckte om, mer eller mindre, men det var inget av det jag inte gillade. När jag blev övertalad till att fortsätta med tidningen av de som hjälpt mig göra nummer ett gjorde jag det som en tidning med ambitioner.

Och vi kom långt med *Hallowed* redan som papperstidning men det är först nu det verkliga genombrottet har kommit. Och jag måste säga att jag är väldigt glad för det.

Idag är *Hallowed* precis det jag ville från början. En tidning som kan ta ut svängarna, en tidning som kan göra vad vi vill. Vi behöver inte bry oss om hur många läsare vi har, vi gör det för att vi tycker det är kul och givande. Vi har inga tryckningsavgifter eller skyldigheter mot någon. Har vi många läsare är det en rolig bonus men det vi nu kan göra är att skriva precis allt vi vill i en recension, vi kan göra artiklar som är 24 sidor (*Children of Bodom*-artikeln 2010 håller rekordet) och anledningen till att den är så lång är för att den delvis är ganska heltäckande men huvudsakligen för att den kan vara så lång. Den är fylld med bilder, stora bilder

dessutom, och det finns recensioner på alla deras skivor och livealbum. Den kan vara så lång för varje sida kostar inte pengar. Den kan vara i färg för att varje färg

kostar inte pengar. Den kan ha bilder stora som uppslag därför att det är snyggt med stora bilder och gör säker läsarvänliga - om vi vill ha det kan vi det.

Musikens betydelse

Jag älskar musik.

Jag till stor del lever för musiken. Det gör mig lycklig att lyssna på bra musik, det ger energi och

glädje som få andra saker. När jag hör bra musik har jag svårt att sitta still och vara tyst - jag vill hoppa runt och sjunga eller skrika med till musiken. Jag älskar känslan av att få fram den energin - och därför älskar jag extra mycket snabb och energifull musik. Inte så mycket *Paradise Lost* som *Children of Bodom*, t.ex. Och inte lika mycket *Opeth* som *Sonata Arctica*. Musiken är en del av mitt liv mycket mer än som något jag jobbar med genom *Hallowed*. Musiken fyller mitt liv med så mycket, och jag antar att du som läser detta känner detsamma. Det är därför du letar runt på internet för att läsa om just musik. Läsa om band du tycker om, därför att du vill veta mer om musiken som finns där ute, hitta nya band att gilla och se vad andra tycker om det du gillar. Få tips och råd, se om nya skivan med band som det varit lite tveksamt, heter kring på slutet är värda att satsa på o.s.v. Därför att musiken är en del av livet.

Oavsett om de ligger på datorn, i iPoden, står i bokhyllan i form av skivor eller ligger i backar som platta, svarta frisbees - musiken är en del av vår identitet. På många sätt identifierar den oss. Vi är många som klär oss ef-

ter vissa klädkoder relaterade till musikstilar, som sminkar sig efter kutymen inom gener och som gör håret efter vad som är mode i de kretsar vi tyr oss till beroende på musiken. Tycker du jag överdriver? Jag behöver bara säga vissa ord så

tänker du direkt på kläder, frisyrer, accessoarer och utseenden oavsett om du vill det eller ej.

Tror du mig fortfarande inte? Emo, synthare, gothare, hårdrockare, punkare, hiphopare, svartrockare...

Behöver jag säga mer?

Album för framtiden

Så starkt är alltså musiken att vi är beredda att altinera oss själva för den. Vissa skivor är vi så kära i att vi nästan kan sätta dem på en kudde upplyst av strålkastare med sidenband runt så att ingen

kan komma nära nog att röra.

Vissa skivor är så betydelsefulla för oss att fick vi rädda tre saker och endast tre saker till framtiden skulle vi välja åtminstone en

skiva hellre än saker vi faktiskt behöver (kläder, verktyg osv) eller som borde betyda mer för oss (foton och filmer på nära och kära, nostalgiska presenter osv).

2010 har det kommit fyra skivor Hallowed belönat med det finaste vi kan ge, en helsvart rad med H:n. Det är skivor som är så bra att vi inte kunnat finna en enda anledning till varför du som också älskar musik inte skulle gilla skivorna, åtminstone lite grand. Ett, så att säga, säkert kort för att du inte får skit, utan en skiva som är kvalitetsgaranterad. Även om det naturligtvis bara är personliga åsikter och inga vetenskapligt framforskade betyg baserat på lyssnarstudier med tusentals lyssnare och musikkunniga eller något i den stilen.

På de 3 1/2 år vi varit hallowed. se har detta betyg delats ut tre gånger före 2010. Nu är det alltså

mer än dubbelt så många tack vare fullträffar från Dark Tranquillity, Indica, The Birthday Massacre och Star One. Det är skivor som potentiellt sett skulle kunna bli odödliga klassiker på samma sätt som några av de där albumen som väldigt många av oss håller som skivor vi hellre räddar än fotoalbumet. Som Metallicas svarta skiva, Gun's 'n' Roses 'Appetite for Destruction', Led Zeppelin 'IV' och 'Hotel California' med Eagles. Skivor som väldigt många av oss helt enkelt är överens om att de är bra, där det finns fler låtar som trots sin unika karaktär blivit singlar än som inte blivit det. Som Queens 'A Night at the Opera' eller 'Nevermind' av Nirvana.

Eller 'Hate Crew Deathroll' av Children of Bodom, 'The Joshua Tree' av U2 eller Nightwishskivan 'Once'. Svåra att förneka deras genialitet.

2010 jämfört med andra år

Trots hela fyra fullpoängare var ändå 2010 som helhet ett ganska medelmåttigt år. Det går knappast till historien som ett av de där riktiga guldåren musikmässigt sett. Det finns ett antal sådana att se tillbaka på, år som förändrat världen kan vi säga.

Senast vi hade ett guldår var 1997 men efter 1997 har vi haft många år som varit riktigt, riktigt bra också. 2001 och 2003 var fantastiska musikår t.ex. Före 1997 var det några tuffa år och det är väl så att vi alla har våra favoriter, men allmänt erkända favoritår är år som 1984, 1969, 1971 och vissa andra år inom specifika genrer.

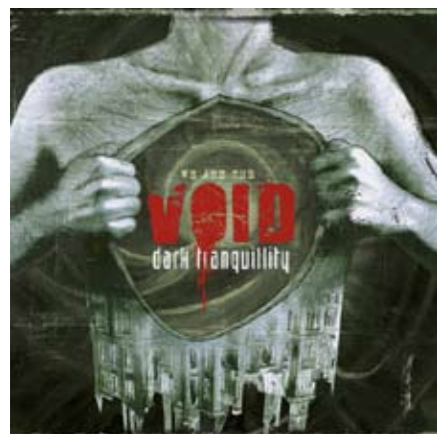
Tyvär är inte 2010 ett sådant magiskt år, bakom de fyra fullpoängarna har det varit ganska klenk med bra skivor. Några enstaka femmor och sexor men i allmänhet mest medelmåttiga och ganska dåliga skivor.

Årets sämsta skivor var så dåliga att de fick lägsta tänkbara

betyg i Hallowed - ettan. Fyra var antalet skivor som i år totalsågades och som egentligen inte förtjänar att omnämnas i denna krönika, men till de bolag som släppte dessa skivor vill vi på Hallowed ändå säga detta: vi vet att smaken är olika, folk tycker inte som vi alltid, men när album saknar ljudkvalité, musiken saknar melodier, musikerna inte kan spela sina instrument och det i allmänhet inte finns någonting att få ut av skivan, oavsett vem man är och vad man kan tänkas tycka om - då spelar det ingen roll vilka eventuella attribut och ståndpunkter bandet kommer med för en sådan skiva är, har alltid och kommer alltid att vara riktigt jävla usel!

Jag lämnar er med en topplista och önskar er ett trevligt musikår 2011 med hallowed.se - en av Sveriges största musikmagasin om rock. Och det är vi jävligt stolta över!

Fixxxer

BÄST 2010...

Topp 3, av det bästa och sämsta 2010.

Bästa extrema metal:

1. Dark Tranquillity - *We Are the Void*
CENTURY MEDIA
2. Eluveitie - *Everything Remains (as it never was)*
NUCLEAR BLAST
3. Dimmu Borgir - *Abrahadabra*
NUCLEAR BLAST

Bästa traditionella metal:

1. Indica - *A Way Away*
NUCLEAR BLAST
2. Enforcer - *Diamonds*
EARACHE
3. Magnum - *The Visitation*
SPV

Bästa alternativa metal:

1. The Birthday Massacre - *Pins and Needles*
METROPOLIS
2. Star One - *Victims of the Modern Age*
INSIDEOUT
3. Nechtgeschrei - *Ardeo*
MASSACRE

Bästa liveskivor:

1. Candlemass - *Ashes to Ashes*
NUCLEAR BLAST
2. Jeff Scott Soto - *Live at firefest 2008*
FRONTIERS
3. Fair Warning - *Talking Ain't Enough*
SPV

Absolut sämst (utan ranking):

- Immolation - *Majesty and Decay*
NUCLEAR BLAST
- I Shalt Become - *The Pendle Which Trials*
NO COLOURS
- The Retaliation Process - *Downfall*
SILVERWOLF